

13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως
Μετάθεσις λειψάνου τοῦ ἁγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

ᾠχος α'. Ἐωθινὸν ι'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

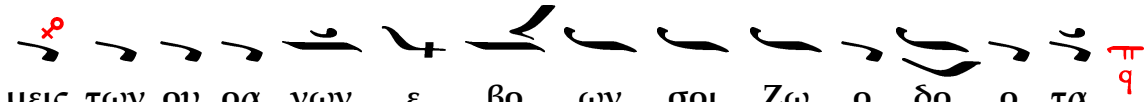

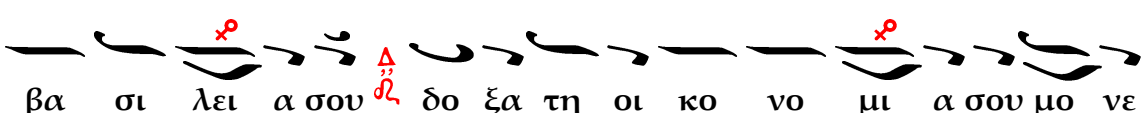

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

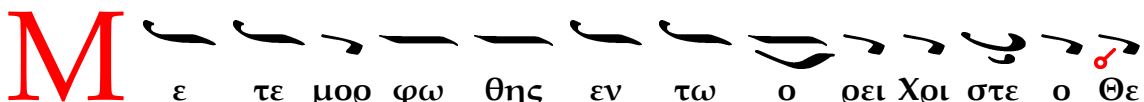
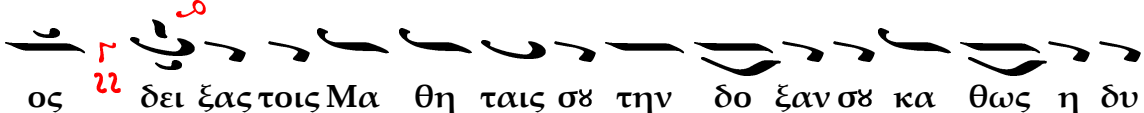

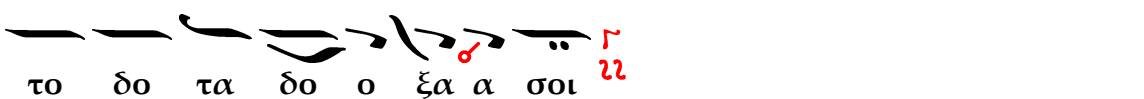
μα $\frac{4}{9}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

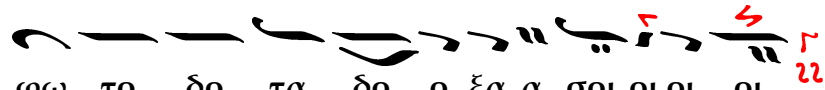
νος τω κο σμωτην ζωην δι α του το αι δυ να α

 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη

 βασιλει σου δοοξατη οικονομια σου νε

 φιλανθρωωπε

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Ἦχος Γα ϕ

Mετεμορφωθης εν τω ορει Χριστε ο Θε

 ος δεξαστοις Μαθηταις σεν την δοξαν σκαθως ηδυ

 ναντο λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σεν

 το αιδιον πρεσβειαις της Θεοτοοκω

 τοδοταδοοξαα σοι

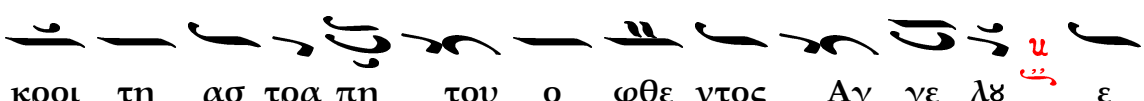
τὸ τέλος:
 φω τοδοταδοοξαα σοι οιοι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Κε ϑ

Tον ταφον σου σωτηρ σρατιωταιτη ρεντες νε

 κροιτη αστραπη του οφθεντος Αγγελε

γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
 να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
 κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
 ντι εκ τα φθκαι μο νω Θε ω η μων
 Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρμον εν
 μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
 κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
 να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
 οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
 νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος
 Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Την των βρο των ε να αλλα γην την με τα δο ξησθ
 Σω τηρ εν τη δευ τε ρα και αι φρι κτη της σης ε λευ
 σε ως δει κνυς ε πι τς ο ρς θα βωρ με τε μορ φω ω
 ω θης Η λι ας και Μω σης συν ε λα α λθ εν σοι

Πα
 τρις τρεις των Μαθη των συν ε κα α λε ε σας ο ι κα
 Δι
 τι δον τες Δε σπο τα την δο ξα αν σθ τη α στρα πη
 Πα
 σθ ε ξε στη η σαν ο το ο τε τσ υ υ τοις το
 Δι
 φως σθ λα α αμ ψας φω τι σον τας ψυ χα ας η
 Δι
 μων

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
 Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
 αι και αγ γε λι κην ο πα σι αν θε α σα α με ναι
 ε τρε μον ο τα φος ε ξε στρα πτε ζω ην το θα αυ
 μα κα τε πλητ τεν αυ τας δι α του το α πελ θου
 σαι τοις μαθη ταις ε κη ρυττον την ε γε ρσιν τον Α δην
 ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κραται ος και δυ να τος
 και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε
 ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυ ρου

Δόξα.

Ε τω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν

των και εν νε κροισ λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
α νε στη στρι η με ρος Σω τη ρ και η γει ρας Α δα μ
εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σει σου
ξα τη συ γκα τα βα σει σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Και νυν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επι το ο ρος το ο θα βω ρ με τε μο ρ φω θης Ι
η σου και νε φε λη φω ω τει νη ε φη πλω με νη ως
σκη νη τς Α πο στο λς της δο ξης σκ κα τε κα λυ
υ ψεν ο θεν και εις γην ε να πε ε βλε ε πον μη
φε ρον τες ο ραν την λαμ προ ο τη η τα της α προ
σι τς δο ξης τς προ σω πς σς α να ρ χε Σω τε ρ Χρι
στε ο θε ο ος ο το ο τε τς σς τοις το φω ως
σς λα α α μ ψας φω τι σον τας ψυ χα ας η μων

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα^{u q} τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι^{v' u} ω μα θη
τρι αι κιο να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νσ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ δ τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α΄.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

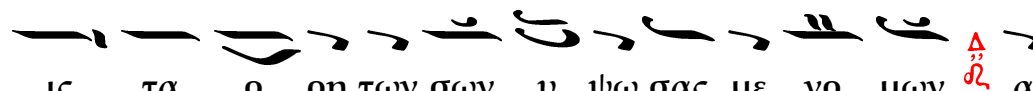
Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π₉

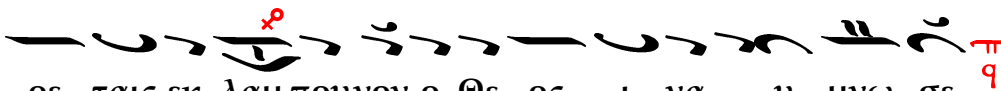

Τ οισ ε ρη μι κοις α παν στος ο θει ος πο θος εγ
γι νε ται ^Δ_{δλ} κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π₉

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ_{δλ} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^Δ_{δλ}

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω ^π₉ δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α ^π₉

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ορητων σων υψωσας με νομων α

 ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θεος ινα υμνωσε

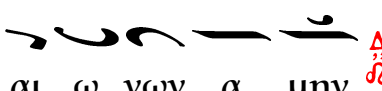

Δ ε ξια σου χειρι λαβων συ λο γε φυ λα ξον

 με φρουρησον μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι

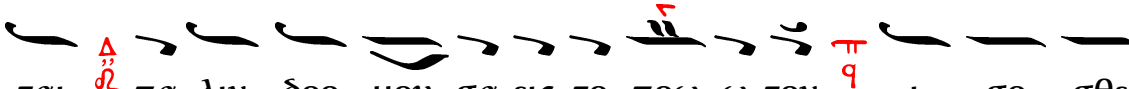

 ας

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

 μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

 αι ω νων α μην

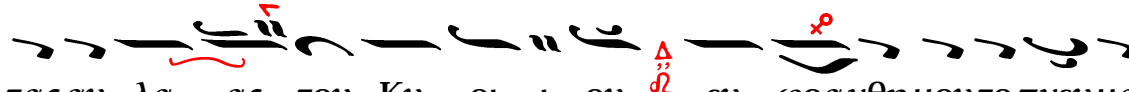

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

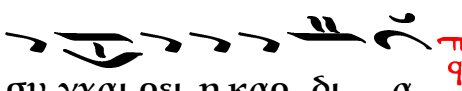

 ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ι σο σθε

 νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ειρηκοσι μοι ο δευ σω μεν εις

 τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρανθη μου το πνευμα

 συ γχαι ρει η καρ δι α

Ε πι οικον Δα βιδ φο βος με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των ^Δκρι θη η σον ται α πασαι

αι φυ λαι της γης και γλω σσαι ^π9

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν

και κρα τος ^Δ ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ

σφε ρειν ^π9 μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ

ου προ σω ποις ^π9

Τὸ Προκείμενον.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δ θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

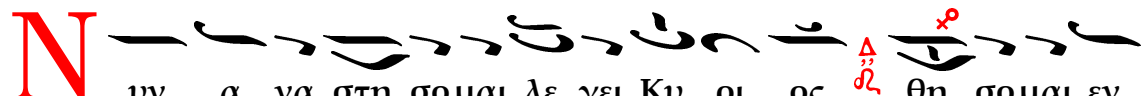
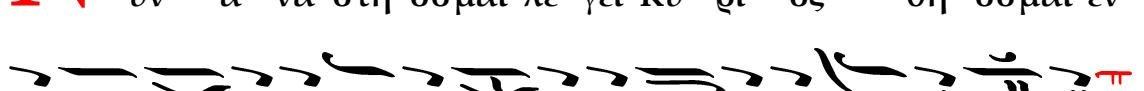
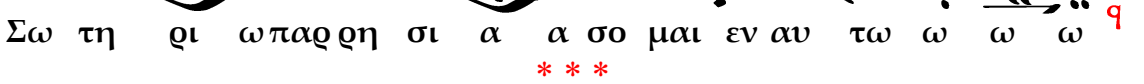
Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δ θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

^Δ

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος
 θη σομαι εν
 Σω τη ρι ωπαρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

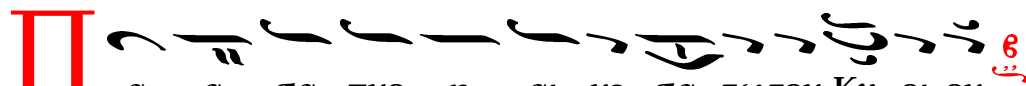

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

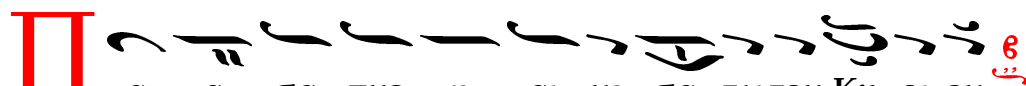

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Aι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμαῶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σ' και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σ' ε ξα λειψον το α νο μη μα μ' ^θ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ' και α πο της α μαρ τι ας μ' κα θα ρισον
με ^θ

Οτι την α νο μι αν μ' ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μ' ε νω πι ον μ' ε στι δι α παν
τος ^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ' ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ' και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε ^θ

Ιδ' ο γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ' ^θ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
 δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
 μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

I δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σε ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι
 Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

P αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

A πο ψρε ψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομιας μη εξαλει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ και
το Πνευμα σ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μου στας ο δος σ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσιν και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμον

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐκκληματῶν

Καὶ νῦν καὶ αἰκαῖς τοῖς αἰωνάτων αἰωνῶν

ἡμῶν Ἀμήν. Ταῖς τῆς Θεοτοκῆς πρεσβείαις ἐλε

ήμον ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐκκλημα

τῶν

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήματα

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομή κα

θῶς προειπὼν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου

Πνεύματος ἁγίου τῶν Ἀποστόλων πρε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἢ τῆς χάριτος Πηγῆ· χαῖρε ἢ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἢ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἢ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο κανόνες τῆς ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἶδεος ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος $\frac{A}{\beta}$ Βουξ . Ὁ εἰρμός.

Xο ροι Ισ ρα ηλ α νικ μοις πο σι $\frac{\epsilon}{\chi}$ πον τον ε
ρου θρο ον και υ γρον βυ θο ον δι ι ε λα σαντες $\frac{\epsilon}{\chi}$ α
να βα τας τρι στα τας $\frac{\pi}{\rho}$ δυσ με νεις ο ρω ωντες εν αυ
τω υ πο βρου χι ρς $\frac{\epsilon}{\chi}$ εν α γαλ λι α σει ε με ελπον $\frac{\pi}{\rho}$
α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται $\frac{\epsilon}{\chi}$

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Ρ η μα τα ζω ης τοις φι λοις Χρι στος και πε ρι
της θει ει ας δη μη γο ρω ων Βα σι λει ας ε φη
εν ε μοι τον Πα τε ρα ε πι γνω σε σθε φω τι
ως ε ξα στρα πτω α προ σι τω εν α γαλ λι α σει μελ
πο ον τες α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασ
ται

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Ι σχυν των ε θνων κα τε δε σθε ε φι λοι Μαθη ται
θαυ μα σθη σε σθε δε τω πλ η τω αυ των ο τι δο ξης
πλη ρη σθε ως ο φθη σο μαι λαμ προ τε ρος η λι υ
ε ξα στρα πτων εν α γαλ λι α σει μελ πο ον τες α α
σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

η μερον Χρι σος εν ο ρει Θα βωρ λαμ ψας α
 μι δω ως θε ι κης αυ γη ης ω ως υ πε σχετο Μα
 θη ταις πα ρε γυ μν χα ρα κτη ρα σε λα σφο ρθ δε
 πλη σθεν τες θει ασ αι γ λης εν α γα λ λι α σει ε με ελ
 πον α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

Δεύτερος Κανών, φέρων Ἀκροστιχίδα:

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ ἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (δίς)

Δόξα.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωυσῆ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοχίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν τῆς ἑορτῆς Ὁδῆ γ΄.

Ὁ εἰρμός.

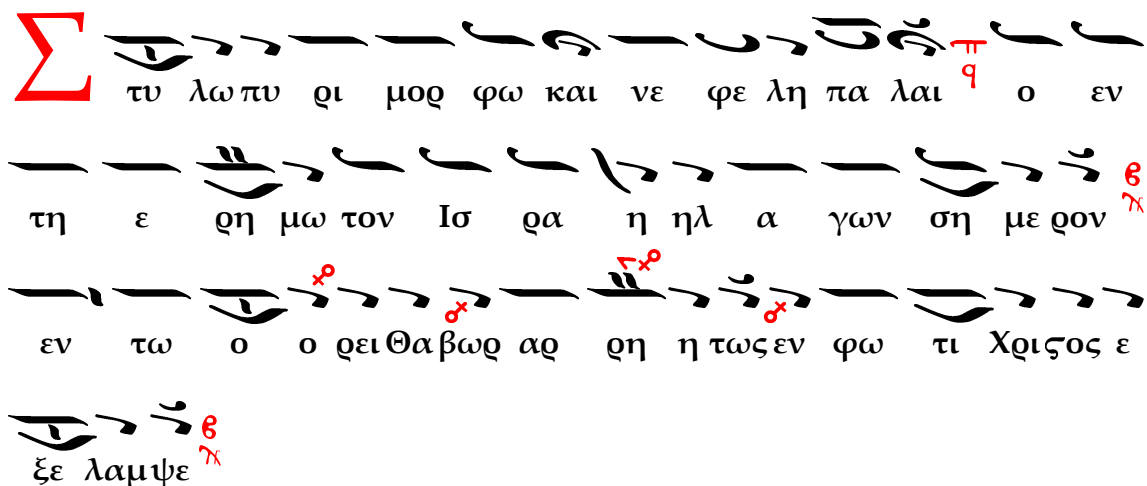
Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Το ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε και οι α
σθε νην τες πε ρι ε ζω ω σαν το δυ να μιν δι
α τϛ ϛ το ε στε ρε ω ω θη εν Κυ ρι ω η καρ δι α
μϛ (δίζ)

Δο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Οο ο λον τον Α δαμ φο ρε σας Χρι στε την α
μαν ρω θει σαν α μει ει ψας ε λαμ πρυν ας πα λαι
φυ υ σιν και αλ λοι ω ω σει της μο ρ φης σϛ ε θε ρο γη
σας

Δο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Δεύτερος Κανών. Ουρανίας άψιδος.

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι

Ή σκιαζουσα δόξα, έν τή σκηνη πρότερον, και τώ Μωυση όμιλουσα, τώ σω θεράποντι, τύπος γεγένηται, τής άστραψάσης άρρήτως, έν Θαβώρ σου Δέσποτα, Μεταμορφώσεως. (δίς)

Δόξα.

Συνανήλθέ σοι Λόγε, μονογενές ύψιστε, ή τών Άποστόλων άκρότης, έπι του όρους Θαβώρ, και συμπαρέστησαν, ό τε Μωσης και Ήλίας, ως Θεου θεράποντες, μόνε φιλόανθρωπε.

Και νυν.

Θεός όλος ύπάρχων, όλος βροτός γεγονόςς, όλη τή Θεότητι μίξας, την ανθρωπότητα, έν υποστάσει σου, ήν έν δυσι ταίς ουσίαις, Μωυσης Ήλίας τε, είδον έν όρει Θαβώρ.

Συναπτή μικρά, μεθ' ήν έκφώνησις:

Ήτι σὺ εἶ ό Θεός ήμών...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Κοντάκιον τής έορτής.]

Κοντάκιον αυτόμελον. Ήχος βαρύς.

Ήπι του όρους μετεμορφώθης, και ως έχώρουν οί Μαθηταί σου την δόξαν σου, Χριστέ ό Θεός έθεάσαντο: ίνα όταν σε ίδωσι σταυρούμενον, τὸ μέν πάθος νοήσωσιν εκούσιον, τώ δέ κόσμω κηρύξωσιν, ότι σὺ ύπάρχεις άληθώς,* του Πατρός τὸ άπαύγασμα.

Ή Οίκος.

Ήγέρθητε οί νωθείς, μη πάντοτε χαμερπείς: οί συγκύπτοντες εις γην την ψυχήν μου λογισμοί, έπάρθητε και άρθητε εις ύψος θείας αναβάσεως: προσδράμωμεν Πέτρω και τοίς Ζεβεδαίου, και άμα εκείνοις τὸ Θαβώριον όρος προφθάσωμεν, ίνα ίδωμεν συν αύτοίς την δόξαν του Θεου ήμών: φωνής δέ ακούσωμεν, ής περ άνωθεν ήκουσαν, και εκήρυξαν * του Πατρός τὸ άπαύγασμα.

Κάθισμα. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επι το ορος το ο Θα βωρ με τε μορ φω θης ο
Θε ος Δ σ **Πα** α να με σον **Δι** Η η λι ου και Μω υ σε ως
των σο φων Δ σ **Πα** συν Ι α κω βω και Πε τρω και Ι ω α
α αν νη σ **Π** ο Πε τρος δε συ νων ταυ τα σοι ε ε λε ε
γεν Δ σ **Πα** κα λον ω δε ε στιν ποι ησαι τρει εις σκη η
νας Δ σ **Πα** μι αν Μω σει και μι αν Η λι ι ι α και μι
αν σοι τω **Π** Δε σπο τη Χρι στω ω **Δι** ο το ο τε τδ ς ς
τοις Δ σ **Πα** το φω ως σδ λα α αμ ψας Δ σ φω τι σον τας ψυ
χα α ας η η μω ω ων Δ σ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε,

πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς ὁ μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι.* Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῆς Π' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ λειψάνου (681) τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. (†662)

Στίχ. Κινοῦσί σου, Μάξιμε, πιστοὶ τὴν κόνιν,
Δηλοῦντες, ὡς ζῆς ἐξαμεΐβων καὶ τόπους.

Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μεταθῆκαν.

(τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου τούτου ἐκ τῆς κα' Ἰανουαρίου):

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δυσσεβοῦς Κώνσταντος, ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην Βασιλέων δεξιωθείς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι, διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ Πρωτοασηκρήτου προεβιβάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς Βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός.

Ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν φρονούντων ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρῶντων, καὶ διατάγματά τινα, τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευε, καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλης προὔκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφείς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἴλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρερρίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν κατοικεῖν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσουπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητῆς ὕστερον γέγονεν. Εἶτα θείῳ ζήλῳ, ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαχθεῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν Μακαριώτατον Μαρτίνον, τοπικὴν συναθροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων, παρέπεισεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων, λόγους γράψας καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς, τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας, συνθείς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν.

Ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξοῦσης τῇ τοῦ Βασιλέως αἰρέσει. Καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτὸς τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπέιθων αὐτούς. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θράκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται. Ἐνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρεῖαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν.

Λέγεται δέ, μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὐθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανώς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν, ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τηθεῖς, μακρὰν ἐξωρίσθη· ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἐν τινὶ τῶν κατὰ Θράκην φρουρίων πεμφθεῖς, τὸν βίον

κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κορωνάτου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Προσθεὶς τράχηλον εἰς τομὴν Κορωνάτος,
Κτείνει πολυτράχηλον ὕδραν, τὴν πλάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τῆς ὁσίας Εὐδοκίας, εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, συζύγου γενομένης τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἐν Παλαιστίνῃ εἰρηνικῶς τελειωθείσης. (†460)

Στίχ. Τόπους Ἁγίους ποθοῦσα Εὐδοκία,
Εὐρατο τέλος Πόλιν Ἁγίαν ἄνω.

Νῦν Σῶτερ ἢ πρὶν προσφόρως τῷ Πατρὶ σου,
Ἐμπροσθεν εἵπης Εὐδοκία σου, Πάτερ.

Ἡ εὐγενεστάτη αὕτη ψυχὴ θυγάτηρ ὑπῆρχε Λεοντίου τινος Ἀθηναίου φιλοσόφου, διδαχθεῖσα παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς εὐδοκίμως πᾶν εἶδος σοφίας καὶ παιδείας. Θαυμασθεῖσα διὰ τὸ ἦθος καὶ τὸ πνευματικόν αὐτῆς κάλλος παρὰ τῆς Ὀσιωτάτης Πουλχερίας, ἐπελέγη ὡς σύζυγος τοῦ αυτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἀττικοῦ, τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηναῖς τὸ πρότερον καλουμένη. Αὕτη συνετέλεσε καὶ εἰς τὴν ἴδρυσιν Πανεπιστημίου, ἧτοι τοῦ Πανδιδακτηρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἔτος 425.

Ὅτε δέ ἡ ὁσία Μελάνη ἤλθεν εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, ἐθαυμάσθη ὑπὸ τῆς Εὐδοκίας καὶ ἐδίδαξε ταύτην πολλὰ περὶ τῶν ἁγίων τόπων. Ὅθεν ἡ εὐσεβὴς Βασίλισσα ἐπεσκέφθη προσκυνηματικῶς αὐτοῦς, ἔκτισε δὲ αὐτόσε λαύραν καὶ γυναικεῖά τινα μοναστήρια, ἀμιλλωμένη τὴν θεόστεπτον βασιλομήτορα Ἑλένην. Προσέτι ἀνεκαίνισε καὶ τὰ τεῖχη τῆς ἱερᾶς πόλεως, ἐπληρώθη δὲ οὕτω τὸ δαυϊτικὸν «ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών». Ἦγειρε δὲ καὶ ναὸν τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἐν στάδιον ἔξωθεν τῶν Ἱεροσολύμων, διαμείνασα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰς αὐτοῦς τοὺς ἁγίους τόπους καὶ ἐκεῖ ἱερῶς τὸ πνεῦμα παραδώσασα ἐν ἔτει 460.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σερίδου, κτίτορος τῆς ἐν Γάζῃ ὁμωνύμου μονῆς. (†543)

Στίχ. Ὅπου Σὺ, καὶ Σέριδος, ὦ Θεοῦ Λόγε,
Δόξαν θεωρῶν, ἦν Πατὴρ δέδωκέ σοι.

Οὗτος ὁ θεόφρων καὶ θεοειδὴς Ὅσιος ἦτο κτίτωρ καὶ ἡγούμενος τοῦ μεγάλου ἐκείνου καὶ περιδόξου Κοινοβίου, τοῦ πλησίον τῆς Γάζης εὐρισκομένου, ὅπου καὶ ὁ μέγας Βαρσανούφιος καὶ ὁ ὁσιος Ἰωάννης ὁ προφήτης ἐξέλαμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου, ἀσκήσαντος μὲν τὸ πρότερον ἐν τῷ κοινοβίῳ τοῦ ἄνωθεν ἄββᾶ Σερίδου, ὕστερον δὲ συστησαμένου μονὴν ἰδίαν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἄββᾶ Ἰωάννου τοῦ καλουμένου προφήτου, καὶ τὴν τελείαν σιωπὴν κατορθώσαντος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†560-580)

Στίχ. Ἡ διάκρισις ἐν λόγοις σοῖς ἐρρόυη,
ᾧ Δωρόθεε, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δοσιθέου τοῦ

ὕποτακτικοῦ, ὑποδειγματικῶς προσκολληθέντος καὶ μαθητεύσαντος τῷ ἄββᾶ Δωροθέῳ ἐν Γάζῃ. (ζ' αἰ.)

Στίχ. Τῆς ὑποταγῆς ὑπογραμμὸς ὠράθης,
Δοσίθεε, ἀγλάισμα τῶν ὑπηκόων.

Περὶ τοῦ θαυμασίου τούτου Δοσιθέου ὄρα τοὺς λόγους ἄββᾶ Δωροθέου, τοῦ καὶ γέροντος καὶ ἐπιστάτου αὐτοῦ, ἵνα μάθῃς πῶς ὁ μακάριος οὗτος ὑποτακτικὸς ἐστάθη ἄγαλμα πάσης ὑποταγῆς καὶ προθυμοτάτης ἀφοσιώσεως καὶ εὐπειθείας. Οὐκ ἀνερμηνεύτως δέ, οἶμαι, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Πλάστῃ ἀνέθηκαν καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐορτάζονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Σεργίου καὶ Στεφάνου, τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Μώλου.

Στίχ. Οἱ Ὅσιοι Σέργιος σὺν τῷ Στεφάνῳ,
Μονῆς τοῦ Μώλου ἐδείχθησαν προστάται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀοιδίμου καὶ παμμακαρίστου βασιλίσης καὶ κτητορίσης τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ ἀγίου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ξένης μοναχῆς. (†1134)

Στίχ. Παντοκράτωρ δέδωκέ σοι Μονὴν ἄνω,
Ὡς κτητορίση ἰδίας Μονῆς κάτω.
Εἰ καὶ βασίλισσα, ἦν ξένη τοῦ βίου,
Εἰρηνώνυμος, ὀνομασθεῖσα Ξένη.

Αὕτη ἡ θεοφιλὴς βασίλισσα ἐγεννήθη ἐν Οὐγγαρίᾳ. Διὰ δὲ τὰ πλούσια αὐτῆς πνευματικὰ προσόντα καὶ δὴ τὴν ἄκραν εὐσέβειαν ἐπελέγη ὡς σύζυγος τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοκράτορος τῶν Ἑλλήνων Ἰωάννου τοῦ Β' τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ καὶ Καλοῖωάννου ἐπονομαζομένου, ἐν ἔτει 1104. Ἐγέννησεν ὀκτώ τέκνα, τέσσερα ἄρρενα καὶ τέσσερα θήλεα. Ἀνωκοδόμησε τὸν ναὸν καὶ τὴν μονὴν τοῦ Παντοκράτορος ἐν Κωνσταντινουπόλει, συνάψασα τῇ μονῇ καὶ ἀξιολογώτατα ἰδρύματα, ἧτουν μέγα νοσοκομεῖον καὶ γηροκομεῖον. Καρεῖσα ἐν Βιθυνίᾳ μοναχῆ, ἐκοιμήθη ὁσίως, τὸ δὲ σκῆνος αὐτῆς μετεφέρθη εἰς τὴν περιπόθητον αὐτῆς μονὴν τοῦ Παντοκράτορος πρὸς ἐνταφιασμόν, ὅπου καὶ ὁ σύζυγός αὐτῆς μετὰ ταῦτα κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ποντιανοῦ, πάπα Ῥώμης, ἐξορισθέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμίνου τοῦ Θρακὸς εἰς Σαρδηνίαν καὶ ἐκεῖσε ἀσθενήσαντος καὶ τελευτήσαντος. (†235)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Κασσιανοῦ ἐν Ἰμόλῃ (Imola), ἀρνηθέντος τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ ὑπομείνατος ἀργὸν θάνατον. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων παρθενομαρτύρων Κεντόλλης (Centolle) καὶ Ἐλένης, πλησίον τοῦ Πύργου (Burgos) ἐν Ἰσπανίᾳ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κασσιανοῦ, ἐπισκόπου Τοδίου (Todi) ἐν Ἰταλίᾳ, μαρτυρήσαντος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Ἡρακλέους. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰουνιανοῦ (Junian), κτίτορος μονῆς ἐν Μαίρο (Mairé, Poitou), καὶ εἶτα ἐρημίτου ἐν Σωλνὲ (Chaulnay) τῆς Γαλλίας. (†587)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Ῥαδεγόνδης (Radegunde), βασιλίσσης τῶν Φράγκων, μονασάσης ἐν Πουατιὲ (Poitiers) τῆς Γαλλίας. (†587)

Στίχ. Σοφὴ τὸ ἀμφότερον ἢ Ῥαδεγόνδη,
Κλέος ἐδείχθη βασιλισσῶν Φραγκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μυροδόχου (Muredach, Murtagh, Muiredach), πρώτου ἐπισκόπου Κιλλάλης (Killala) καὶ συστησαμένου τὴν μονὴν νήσου Ἰννισμυρράου (Innismurray) ἐν Ἰρλανδία. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Βιγβέρτου (Wigbert), ἡγουμένου τοῦ Ἐρσφέλδου (Hersfeld), καὶ Ἀγγλου ἱεροποστόλου ἐν Γερμανία. (†747)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐρούλφου (Herulph), μοναχοῦ τῆς μονῆς Ἀγίου Γάλλου ἐν Ἑλβετία, εἶτα κτίτορος (764) τῆς μονῆς Ἑλλβάνγεν (Ellwangen) πλησίον τῆς Ἀουσβέργης (Augsberg) ἐν Γερμανία, καὶ ἀργότερα ἐπισκόπου τῆς Λάνγρης (Langres) ἐν Γαλλία. (†785)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Λουδόλφου (Ludolf), ἡγουμένου Νέας Κορβείας Βεστβαλίας ἐν Γερμανία. (†983)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ εὐρεσις (1547) τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ἐν Μόσχᾳ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1433)

Στίχ. Πάλιν Μάξιμος ἀνακινεῖ τὴν Μόσχαν,
Οὐχὶ μωρίαις, ἀλλ' ἐκταφῆ λειψάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Βορονέζ, τοῦ ἐν Ζαντόνσκ θαυματουργοῦ. (†1783)

Στίχ. Τύχων τοῦ Ζαντόνσκ ἔτυχε Βασιλείας,
Δι' ἦν ἀγῶνας ἐτέλεσε μυρίους.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλβ̣ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ̣ τ̣αυ̣ ρ̣ον̣ χα̣ ρ̣α̣ ξ̣ας̣ Μω̣ σ̣ης̣ επ̣ ευ̣ θ̣ει̣ α̣ς̣ ρ̣αβ̣ δω̣

την Ερυθράν διέτεμε τῶ Ἰσραήλ πεζεύ
 σαν τὴν δεξιὰν στρεπτικῶς Φαράω τοῖς
 ἄρμασι κροτήσας ἠνώσεν ἐπ' εὐρύς διαγρά
 ψας τῶ ἀήτητον ὄπλον δι' ὁ Χριστῶ ἁσωμεν
 τῶ Θεῶ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλ. Νη

Ραβδος εἰς τυφλῶν πόντηρι σου παρὰ
 λαμβάνεται τῶ βλάστω γὰρ προκρινεῖ τὸν
 ἰερεῖα τῆς στείρου σηδεύων ἐκ
 κλησιαν ἑξήθη ἡ σέξυλον Σταυροῦ εἰς κρο
 τος καιστερῶ ὠμα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλ. Γα ε

Εἰσακήκοα Κυριότης ἰκονομι
 ἰαστο μυστηρίων κατενοήσατα ἐργα
 ἰσκαῖ ἐδοξασα στήν θεότητα

ὠδὴ ε΄

Ἦχος πλ' Νη

Ω^{Νη} τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
 τα α α θη Χρι ζος ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος
 δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισαρ
 κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
 η μων

ὠδὴ ς΄

Ν^{Νη} ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
 τς σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς 8 8 τς Θε ου και
 τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
 σα αντος

ὠδὴ ζ'

Ε^{Nη} εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν8 δυ σε
 β8ς λα 8ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
 μι ι α ασ θε ο στυ γ8ς ο μωστρεις Παι δας 8κ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
 βρο μι ον αλ λα ντη χ8ν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
 λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι 8ρ γον Πα τε ρα Θε ον υ
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψ8 τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τ8ς αι ω ω ω να α α

Νη
ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Βου

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

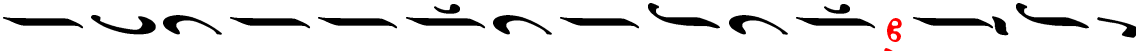

Τὴν τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

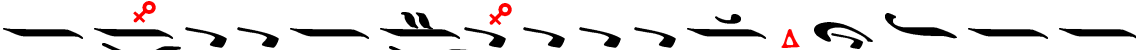

Τὴν τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^ε την α δι

 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^ε την α δι

 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοῦς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^Δ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^ε την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Ο το ο κος σα αφθο ρος ε δει ει χθη
Θε ο ος εκ λα γο νων σα προ η ηλ θε σα ρ κο φο ρος
ως ω φθη ε πι γης και τοις αν θρω ω ποις συν α
νε στρα α φη Σε Θε ο το κε δι ο παν τες με γα
λυ νο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Σ υν τρο μοι και νη φω το χυ σι ι α α
θρο ο ως οι Μα θη ται αι ελλαμ φθε εν τες προς αλ λη
λξς ε ω ρων και πρη νεις εις γην κατα πε σο οντες
σοι τω Δε σπο τη των α παντων προ σε κυ νησαν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Ηχος εκ νε φε λης α νε πε μπε το θε
ο ο κτυ πος βε βαι ων το θα αυ μα ο Πα τηρ γαρ
των φω των ου τος ε στιν Υι ο ος ο α γα πη
το ος μη τοις Α πο στο λοις α νε βο α ου α κς
ε τε

Δο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Και να α κα τι δον τες και πα ρα δο ξα φω
νη ης πα τρι κης ε νω τι σθε εν τες εν Θα βω ρ οι τς
Λο γς υ πη ρε ται εκ μα γει ει ον τς αρ χε
τυ υ πς ου τος υ παρ χει α νε βο ων ο Σω τηρ
η μων

Δο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Ει κω ων α πα ρα λ λα κτε τς Ο ον τος
α κι νη τε σφρα γι ις α α να λ λοι ω τε Υι ε

Λο γε σο φι α και βρα χι ων δε ξι α Υ
ψι στσ σθε ε νος σε α νυ μνσ μεν συν Πα τρι τε
καιτω Πνευ μα τι

Ἦχος πλ. Νη

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Ε φρι ξε πα σα α κο η την α πορ ρη τον Θε
8 8 συ γκα τα βα σιν ο πως ο Υ ψι ζος
κων κα τηλ θε με χρι και σω ματος παρ θε νι κης
α πο γα ζρος γε νο ο με νος αν θρωπος δι ο
την αχ ραν τον Θε ο το κο ον οι πι στοι οι με γα λυ
νο ο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η η μων δο ξα σοι

Ι να σθ δει ξης εμ φα νως την α πορ ρη τον δευ
τε ε ραν κα τα βα σιν ο πως ο Υ ψι ζος Θε
ος ο φθη ση ε στως εν με ε σω θε ων τοις

Α πο στο λοις εν Θα βωρ Μω ση η συν Η λι α
τε αρ ρη τως ε λαμ ψας δι ο παν τε ες σε Χρι στε
ε με γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Δ ευ τε μοι πει θεσθε λα οι α να βαν τε εις το
ο ο ρος το α γι ον το ε πτ ρα νι ον
υ λωσ σω μεν εν πο λει ζω ων τος Θε ου και
ε πο πτευ σω μεν νο ι Θε ο ο τη τα α υ
λον Πα τρος και Πνευ μα τος εν Υι ω μο νο γε νει ει α
πα ρα πτ ρ σαν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε θελ ξας πο θω με Χρι στε και ηλ λοι ω σας τω

θει ει ω σθ ε ρω τι αλ λα κα τα φλε ξον πυ
ρι α υ λω τας α μαρ τι ας μθ και εμ πλη σθη
ναι της εν σοι τρυ φη ης κα τα ξι ωσον ι νατας
δυ οσκιω των με γα λυ νω ω α γα θε ε πα ρθ σι
α ας σθ

Mυ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τωσ βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τρσ αυ ρθ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τρ ρθ γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψθ με ε νθ προ σκυ
νθ ρν τρσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Oδι α βρω σε ω ως τρ ξυ υ υ λθ τω γε
νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ρσ αυ ρθ κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ

να αμειζτων ου ρα νω ων με γα λυ ν8 σι ι ι ι 82

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων 8 (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων Δ

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων Δ και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τ8 Δ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι 8

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ι'.

Ἦχος Βου-Θ

T ι βε ρι α α δος θα α λασ σα Δ σιν παι αι

σι Ζε ε βε δαι αι ου 8 Να θα να η ηλ τω

Πε ε τρωτε Δ σιν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι 8 και Θω

μαν ει χε ε προς α α γραν Δ οι Χρι στ8 τη η προ

στα α ξει 8 εν δε ξι οι οις χα λα α σαν τες Δ

πληθος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γνϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑς προς αυ τον εν η χε το οι οισ το τρι ι
 τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
 ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Και τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Γα ρ

Φ ως α ναλ λοι ω τον Λο γε φω τος Πα τρος
 α γεν νη τῶ εν τω φα νε ντι φω τι σῶ ση
 με ρον εν Θά βω ρι ω φως ει δο μεν τον Πα
 τε ρα φως και το Πνευ με φω τα γω γῶν πα σαν
 κτι σιν (δῖς)

Εἰς τοὺς Αἴνους.

ᾠχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τῶ ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οισ
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δο ξα

αυ τη ε σται πασι τοις ο σι ι οις α α αυ

τδ

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι της δυ να με ε ε ως α α αυ

τδ

O σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον καταρ γη η σας και α να στας εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τσ

Ο τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω στον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα

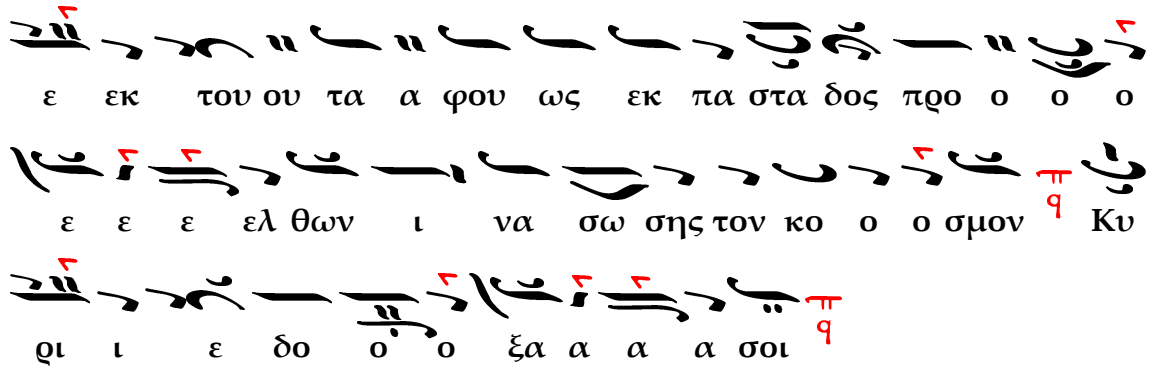
Τ ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πη ρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης

Καὶ τῆς ἑορτῆς, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. ζ'. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. η'. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβῶρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α τι
Π^{Νη} α ρε ε λα βε εν ο Χρι ι στος τον Πε τρον και Ι
α κω ω βο ον και Ι ω ω ω α α α αν νην
εις ο ο ρος υ ψη η λο ον κατ ι δι ι
^{Νη} ι ι ι ι η ι ι ι αν και με τε μορ φω θη
ε εμ προ σθεν α αυ των και ε λα αμ ψε το προ ο
σω ω πον α αυ του ου ω ως ο η η η λι ι ι ι
ος τα δε ι μα τι α α αυ του ου ε γε ε νε
το λευ κα α α ω ως το ο ο φως και ω φθη η
σαν Μω υ ση ης και Η η λι ι ι ι ας μετ α αυ
του ου ου συλ λα α α λου ου ου ον τεσ και νε
φε λη φω τει ει νη η ε ε πε σκι α σε ε ε εν
α α α αυ τους και ι δου φω ω νη εκ της νε

φε ε λης λε ε ε γου ου ου σα ου ου
 ου τος ε ε στι ιν ο γι ο οςμου ο ο α
 γα πη η τος εν ω η ηυ δο ο ο ο ο
 κη η η η σα α Αυ του ου α κου ου ου ου ε ε ε ε
 τε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο
 το κε Παρ θε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Δοξα σοι τῶ δει ξαντι το φως δοξα εν υ ψι ι στοις

θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι α $\frac{\pi}{9}$

Υμνου ου μενσε ευ λο γου μεν σε $\frac{\Delta}{2}$ προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι $\frac{\Gamma}{2}$ δι

α την με γα λην σου δο ξαν $\frac{\pi}{9}$

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε θε ε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τος $\frac{\Delta}{2}$ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες $\frac{\Delta}{2}$ Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα $\frac{\pi}{9}$

Κυ ρι ε ο θε ος ο α μνος του θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ας του κο ο σμου $\frac{\pi}{9}$

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων $\frac{\Delta}{2}$ ο κα θη με νος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η της η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

A γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π_9

Ἀσματικόν. χ

A γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ_2 Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ_2 Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος Δ_2 ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας π_9

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν Δ_2

α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων π_9 κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον Δ_2 το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

ε ο ο ο ος π_9

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Δ_2 Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ν_2

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον θ_7

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ_2

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ΄ 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. (ξδ΄ 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ργ΄ 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (ιζ΄ 8,)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ της Θεοτοοκου Σωτηρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πστ' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (πστ' 1)

Σωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ορειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι
αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ορειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι
αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ'
3)

Σωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ορειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι
αλ λη λ ς ι α

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἔρει ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (ποστ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλ λον τας σοι
αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νυ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας ^Δ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Γα ϕ

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελω τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη' 2)

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος ²² δει ξασ τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ
ναν το ⁹ λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε
το α ι δι ον ²² πρε σβει αις της Θε ο το ο κη ^Δ φω
το δο τα δο ο ξα α σοι ²²

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη' 6)

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος ²² δει ξασ τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ
ναν το ⁹ λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε
το α ι δι ον ²² πρε σβει αις της Θε ο το ο κη ^Δ φω
το δο τα δο ο ξα α σοι ²²

Στίχ. γ'. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πῆ' 12)

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ
ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε
το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κθ
το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Η α βω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι ι σε
α γααλ λι α σονται σω σον η μα ας Υι ε ε Θε
ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Κατὰ δὲ τὴν νεωτέραν τάξιν.

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Κυ υ ρι ε
εν τω φω τι σε ο ψο με θα φω ως σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ σ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμωτην ζωην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
φι λα αν θρωω πε

Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Γα ρ

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος δει ξας τοις Μα θη ταις σκ την δο ξαν σκ κα θως η δυ

ναν το ^{π 9} λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λωις το φως σε
 το α ι δι ον ^{γ 22} πρε σβει αις της Θε ο το ο κσ ^{Δ 22} φω
 το δο τα δο ο ξα α σοι ^{γ 22}

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
 πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα ϕ

Ε ^{Γα} ^{Νη} πι τσ ο ο ρς με τε μορ φω ω ω θης ^{Δ 22}
 και ωσ ε χω ρον οι Μαθη ται σε την δο ξαν σε Χρι στε
 ο Θε ος ε θε α σαν το ^{γ 22} ^{Νη} ι να ο ταν σε ι δω
 σι σταυ ρσ με νον ^{Δ 22} ^{Πα} το μεν πα θος νο η σω σιν ε κσ
 σι ον ^{π 9} ^{Νη} τω δε κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ
 χεις α λη θωσ ^{Δ 22} τσ ^{Γα} Πα τρος το α παυ γασμα α α ^{γ 22}

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι - θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Ἔτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος

ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α

τος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α

θα α να α τος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

Α γι ι ος α θα α να α α α τος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις σύντομον, κατὰ τὸ «ἀρχαῖον» «Ὅσοι εἰς Χριστόν».
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

υε ε Δυ υ υ υ ναα α α μισ

A Πα
 α α γι ι ι ι ι ι ο ο

M Πα
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος **A**

A Πα
 α α γι ι ι ι ι ι ο ο

M Πα
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος **A**

A Πα
 α α α α γι ι ος Α α θα α α α

α α ναα α α υε ε Α θα α α α α α

α να α α το ο ο ο ο ο ο (1*) **M**

ο ο ο ο ος **Z**

E Πα
 λε ε ε ε ε ε η σο ο ο ο ο

M Πα
 ο ον η μα α ας **π**

1) καὶ ἄλλως **ν**
 ο ο ος Ε ε

(ια' Σεπτεμβρίου , βκα', στὸν περίπατο, I.A.)

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἔχος ἡ Πα

N^{Πα}
ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
μι ι ι ις

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο
ο ο ο ο ος

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι σχυ υ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α γι ι ι ος

Κε Α θα α α α χα α α α α να α α α α

Μ Κε α λιε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

E Πα λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α ας

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

N Πα ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

λα α α μισ

A Πα α α α α α α α α λα α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α α α α α α

α ²² Α α θα α α α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α α

α α α να α α α λιε ε Α α θα α α α

α α να ²⁾ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ἔμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἑμοῦ Ἰωάννου, ἤχος ρῆ Ζω λ

Ε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ε εμ τε
 ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε
 ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε ρε ε ε ρι ρε ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
 ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι
 ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
 τε ε ρι ρε ρι ρι ρε ε εμ τε ε ε ε τε
 ρε ρε κε ε ε ε ρα α α α

Annotations:
 Ζω, Μ, Ζω, Ζω, Πα, Δι, Ζω, Πα, κρατ., εἰς χρ., Δι, Πα, ἐπιβρ., Ζω, ***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Ι' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς βῆς Αὐγούστου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου $\frac{3}{2}$

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα Κυ

ρι ε παντα εν σοφια ε ποιησας

Ευλογει η ψυχη μου τον Κυριον

Κυριε ο Θεος μου εμεγαλυνθης σφο

δρα

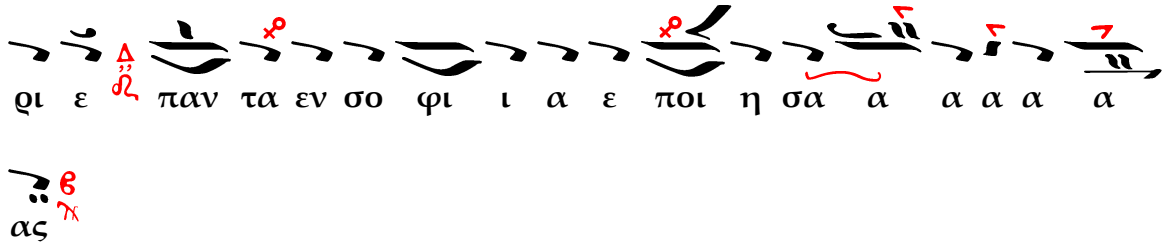
Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα Κυ

ρι ε παντα εν σοφια ε ποιησας

Ἦ ἡ τω η δοξα Κυριου εις τας αιωνας

ευφρανθησεται Κυριος επι τοις εργοις αυτου

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα Κυ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

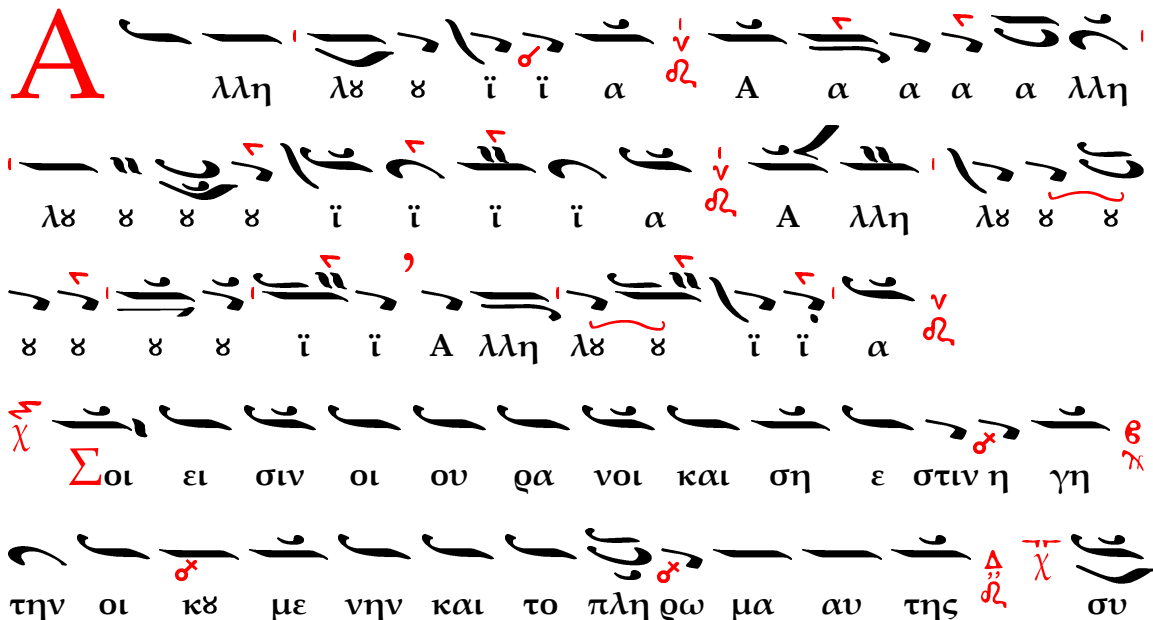
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ' 9-16).

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λαιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἔως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίουσ παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. πη'-ρμγ').

Ἦχος ἁδ' Νη ρ

ε θε με λι ι ι ι ω ω ω ω σας

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α

Χ Δι και ο συ νη και κρι μα ε τοι μα σι α

του θρο ο νϝ ϝ ε λε ος και α λη θει α προ

πο ρευ σονται προ προ σω ω ω ω πϝ ϝ ϝ ϝ σϝ

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου (ιζ' 14-23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθεν τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπέτιμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἔθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν

ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἄμην γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

ᾠχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Δευτέρᾳ.

ᾠχος ς' Πα φ

Πα Μ Νη
 ι τα α α α α α α α α α α α
 Ζω Μ Πα
 Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε
 Δι
 ρου βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ στι ι ι
 Πα
 ι ι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι
 Δι
 ι ι ι ι ζο ο ο ο ον τες και αι αι αι τη
 η η η η η η η ζω ω ο ο ποι οι οι οι
 Δι Πα Δι
 οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι

Κε
α α α α α α α α α α α α

α α α α α τρι α α α δι ι ι ι ι ι ι

Πα
ι τον τρι σα α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ

μνο ο ον προ σα α α α α α δο ο ο ο ον

Μ **Πα**
τε ε ε ες πα α σα αν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι βι ω τι ι κη η η η η η η

Ζω **Πα**
η ην α πο θω ω ω με θα α με ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι με ριμναν

Ω **Πα**
ω ως το ο ο ο ο ο ο ον Βα

Δι **Πα**
α α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

Δι
α α α α α α α α α α α των ο ο λων

Πα
υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

με ε ε ε ε νοι

Τ **Πα** **Κε**
αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι ι και αι αι

Μ **Κε**
αι αι αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω ω

ω ω ω ως ^{Πα} ^{ν'} ^{ζζ} δο ρυ φο ο ρου ου με νο ον
 τα α α α α α α α α α ξε ε ε ε τα ξε
 σιν ^π ⁹ Αλ λη λου ου ου ^π ⁹ ι ι α α α α
 α α α α α α ^π ⁹

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^π ⁹
Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Δ ^{ζζ}
Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον ^Δ ^{ζζ}
Κ ^{Πα} ^π ⁹ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ^π ⁹

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^π ⁹
Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ ^{ζζ}
Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^Δ ^{ζζ}
Π ^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε ^Δ ^{ζζ}

Π^{Πα} α ρα σχ⁸ Κυ ρι ε ²²

Π^{Πα} α ρα α α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε ⁹

Σ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ⁹

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σ⁹

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

μ^{Δι}_δ Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μ^{Πα}_δ και

κα τα φυ γη η η η μ⁹ και αι ρυ υ ση ης

μ⁹

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{Ἔτερον ἄργον}

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ^{Δι}_δ Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μ⁹ ς ς ς ς ^{Δι}_δ

Π^{Πα} και κα α τα φυ υ γη η η η η μ⁹ και αι

ρυ υ υ υ ση η η ης μ⁹

Π^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}_δ

Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα}_δ και αι α α

χω ω ρι ι σον ⁹

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ _Δ θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως ^π ₉

Κ ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος ος ^Δ _Δ

Ε ^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ _Δ

Α ^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^π ₉

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
βα ωθ ^Δ _Δ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

κϷ ς ς ς ς ς ς ς ς ς σθη ο ο ^{Νη}
 α α α α α πα α α τω ω ωω γαρ Υι
 ο ο ο ος ε ε εκ τη ης Πα αρ θε ε ε
 ε νϷ τη πα τρω ω ω α φω ω νη η η
 ε εν δο ο ο ξω ω ως μαρ τυ υ ρει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ται οι οι οι α α
 Θε ε ε ος και αι α α αν θρω ω ω ω
 πος ο αυ το ο ο ος ει ει ει εις τϷ ςς αι αι
 ω ω ω ω ω να α α α α ας

Εἰς τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ς

^{Νη}**Ν** υ υ υν τα Α α νη η η η κϷ ς ς
 στα η η κϷ ς ς ς ς ς ς ς ς ς σθη η
 η ο α πα α α τω ω ωω γα α α α
 α α αρ Υι υι υι ο ος εκ της Πα α αρ
 θε ε ε ε νϷ τη πα τρω ω ω α φω ω

νη εν δο ο ο ξω ω ως μαρ τυ υ ρει ει
 ει ει ται αι αι αι οι οι οι α θε ε
 ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι
 α α αν θρω ω και α αν θρω ω ω προς ο
 α αυ το ο ο ος ει ει ει εις τας αι αι ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω να
 α α α α α α α α ας

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.
 Κοινωνικόν. Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος. (ιζ' αἰών).

Ἦχος Δι

Ε εν εν τω ω ω ω φω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω εν τω φω τι λι λι λι λι λι λι
 λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 λι λι τη η ης δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α λιε ρα α ρα λιε ε ε ε ε ε ε ε α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ε ν τω φω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο της

δο ο ο ξη η η η η η η η ης του προ

σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω του προ ο ο σω

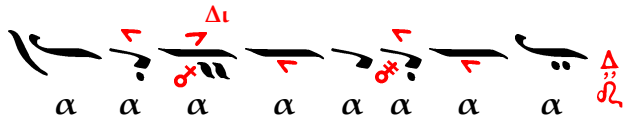
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Μ Βϝ

ω ω ω ω ω ω ω που ου ου ου ου ου ου του

προ σω ω που ου σου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε
 με ε ε ε ε πο ρευ σω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε χε ε πο ρευ σω με θα α α α
 ρα α α α α εις τον αι αι αι ω ω ω ω ω
 ω ω χω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω χω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω χω ω εις τον αι ω ω ω ω ω ω
 χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω εις τον
 αι αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω
 ω εις το ον αι ω ω να α α α α α α Αλ
 λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...
 Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

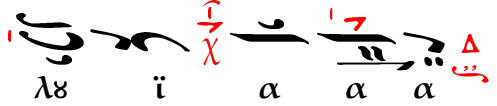
Ἦχος ρα Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
 ος ρει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ
 ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε
 το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κφ
 το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

 Α λλη λῃ ἰ α Α λλη λῃ ἰ α Α λλη

 λῃ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ῶ ευ λο γη με

 νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ῶ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

 τῶ αι ω ω νο ο ος